

Prou de renunciar a Figueres

La prioritat és garantir el benestar econòmic i social dels figuerencs i figuerenques. I punt. Defensar els seus interessos i garantir les seves necessitats. Lluitar-hi fins a l'extenuació, que per això ens han escollit. I no. No hi podem renunciar i no assumir responsabilitats.

Després del ple de renúncia fallit que l'alcaldesa Marta Felip va celebrar el dilluns 5 de novembre, el PDeCAT ha engegat tota la seva maquinària per intentar camuflar el desgavell en el qual es troben immersos i que ha arrossegat la ciutat. El ventilador en marxa per evadir responsabilitats i se'ns acusa a bona part de l'oposició de bloquejar, de la cultura del no pel no... Res més allunyat de la realitat.

A Figueres fa massa temps que el govern del PDeCAT no defensa els interessos dels figuerencs i figuerenques i la renúncia de Marta Felip és una metàfora de l'actual govern. Una renúncia a Figueres. El govern del desgovern, de Marta Felip i Jordi Masquef. Dues cares de la mateixa moneda que no se n'ha sortit. No se'n surt. I tot el govern n'és responsable.

Ara, en un exercici poc exemplar de... cinisme, ens parlen de la cultura del no i de bloquejar la ciutat quan han trigat cinc mesos, cinc, a oficialitzar la renúncia de la senyora Felip. Per què no va renunciar el mateix dia 2 de juny? Després de cinc mesos, cal fer un ple urgent? És evident que no. És evident que hi ha altres motius i el benestar dels figuerencs i figuerenques no n'ha estat un.

Han estat cinc mesos en què han pressionat fins a l'extenuació el primer tinent d'alcalde, Francesc Cruanyes, perquè renunciés i poder posar algú 100% convergent, el president del PDeCAT a Figueres, Jordi Masquef. Només han accedit a "desbloquejar" l'alcaldia quan han tingut lligat el seu successor. Cadira, i més cadira. Els figuerencs i figuerenques, secundaris.

I això no és tot. Poques hores abans del ple de la renúncia fallida, Marta Felip ens va posar sobre la taula carpetes obertes importants, com la de la valoració dels llocs de treball. Una problemàtica que data del juliol del 2012. Sis anys amb aquest expedient desat en un calaix, un expedient dels més complicats d'aquest mandat, i l'anterior, i se'ns presenta en una comissió extraordinària el matí del ple. Cal marxar d'urgència, cinc mesos després, amb aquest cas obert? Exactament 72 hores més tard hem demostrat que no. Que no calia. Per responsabilitat.

Però aquesta manca de responsabilitat va més enllà. Perquè aquest mateix dilluns es va comunicar que dues empreses han decidit impugnar el concurs per a l'adjudicació de la concessió del servei d'escombraries i neteja viària. Un nou contratemps a un dels principals problemes que pateix Figueres, amb un govern incapaç de trobar una solució des de fa anys, i ara la seva màxima responsable vol saltar del vaixell? Indignant. I, un cop més, irresponsable.

Fins a deu regidors de quatre grups diferents hem dit prou. Prou a la Figueres del confeti i els detalls. Prou a un govern que prioritza la cadira, que segresta el dia a dia del consistori i de la ciutat en espera de fer renunciar al primer tinent d'alcalde i posar al capdavant del seu projecte (he dit projecte?) Jordi Masquef.

Prou. Els figuerencs i figuerenques no s'ho mereixen. No ens ho mereixem. I de ben segur que tots plegats tenim una part de responsabilitat. Sense cap mena de dubte, el govern un percentatge molt més elevat, però no ens

cauran els anells per demanar disculpes per la part que ens toca als tres regidors d'Esquerra Republicana. Disculpes que van enllaçades amb una aposta clara per Figueres. Perquè hi creiem cegament. Tot i la situació on l'han portat els darrers governs del PDeCAT. Fa temps que han renunciat a Figueres. Uns hi renunciem. Altres hi creiem.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 11-11-2018, Pàgina 34

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1500153-prou-de-renunciar-a-figueres.html>